

"סוד החשמל"

לחבר בין תורת הנגלה לתורת הנסתר

דף מתוך סדרת הספרים

גליון פרשת וארא תשע"ג תהא שנת גאלת עולמים.

[מותר לצלם לזיכוי הרבים].

עֶשֶׂר מִכּוֹת כְּנֶגֶד עֶשֶׂר סְפִירוֹת.

מוֹבָא ב'שער הפסוקים' להאריז"ל (וארא ע' קלז) **מכה זו [דם] יצאה מבחינת המלכות של הנקבה שבקדשה, והלכה להכות במלכות הרשעה של נוקבא שבמלכות דקדשה**. רואים שמכת דם באה מהיסוד שבמלכות דקדשה שהוא המטה, והפכה את היסוד שבמלכות דקלפה שהוא הנילוס. וכן מובא ברבנו בחיי (שמות ג, יט) שמכת דם היא כנגד המלכות דעשר מכות הן כנגד עשר ספירות מהסוף להתחלה, ומכת דם היא כנגד המלכות. וכן הכתוב (שמות ז, יט) "ויהי דם ויהי דם" ר"ת דנ"ד המסמל את היסוד שבמלכות. ומו"ח הרה"ג ר' אברהם משה הלוי גרוסמן שליט"א רצה לומר דלכן התעשרו בני ישראל ממכת דם, דממון נקרא **דמים** מלשון **דם**, וכפי שנבאר שהממון משפע דרך היסוד שבמלכות שהוא בבחינת דם, ובזמן זה שהתגבר היסוד שבמלכות דקדשה, הוא דאג גם לדמים עבור בני ישראל.

נראה דלכן מכת צפרדע היא כנגד יסוד, דמצינו בזהר (וארא ל) שפרעה נענש ענש מיוחד במכת צפרדע שונקסו הצפרדעים בחדר משכבו על מטתו, בגלל פגם היסוד שחקק את צורת שרה אצלו על הקיר, ורואים שצפרדע נקם על היסוד. וכן מצינו בזהר (שם ל) שצפרדע הוא שרץ השיך לנהר מצרים, ובארנו במאמר 'חשמל מילה' שנהר מצרים מסמל את היסוד דקלפה. וכן מצינו בזהר שם שילדי המצרים מתו במכת צפרדע מהפחד של קולות הצפרדעים, ובארנו במאמר 'חוטי החשמל' שקולות שיכים ליסוד.

וכן מובא ב'דעת זקנים מבעלי התוספות' (שמות ז, כה) שג' המכות כינים שחין חשך, קשירות זו לזו, אם כותבים כנ"ם שח"ן חש"ן, האותיות הראשונות שלהן הן חש"ן, האותיות הבאות אחריהן הן שח"ן, והאותיות האחרונות הן כנ"ם. וכלן באותו סדר, שקוראים מהסוף להתחלה. ונראה לבאר שאמנם האריז"ל, מנה עשר מכות כנגד עשר ספירות מפתר עד מלכות. אם נמנה מחכמה עד מלכות כולל דעת, [כי דעת היא חיצונית הפתור], יוצא שג' מכות אלו הן בקו השמאל של העשר ספירות, כנגד הספירות בינה גבורה והוד.

ואם נמשיך בדרך זו יצא שג' המכות בקו הימין של העשר ספירות, הן **ער"ב בר"ד בכ"ר**, כנגד ספירות חכמה חסד נצח. וגם כאן רואים קשר בין הג' מכות שבכל אחת מהן יש אותיות **ר"ב**, המרמזות על הר"ב ניצוצות שבררו במצרים בכח הימין דקדשה שמברר את הניצוצות, כדבארנו במאמר 'מרגלים אתם'.

ועוד יוצא לדברינו שהמכות המסמלות את ספירות קו האמצע הן **צפרדע דבר ארבה**, ורואים שרק בג' מכות אלו מזכרת הלשון **"בא אל פרעה"**, ו"בא" בגימטריא ג', המרמז על קו האמצע שהוא הג'. ורואים בכל הג' מכות לשון דומה של **"כה אמר ה' שלח את עמי ויעבדני"**. וכן האותיות **ר"ד** שבצפרדע נמצאות בדבר. והאותיות **ר"ב** שבדב"ר נמצאות בארבה

וכן רק בג' המכות **כנים שחין חשך** ה' לא התרה בפרעה, והביא את המכות ללא התראה, מה שאין כן בשאר המכות שקודם היתה התראה. ומבאר לדברינו שמכות אלו הן בקו השמאל, לכן הדין היה יותר קשה ללא התראה.

וְכֵן רק בב' המכות **ערב וברד** נאמרה הלשון **"השכם בבקר והתיצב לפני פרעה"**. ומבאר לדברינו שמכות אלו מסמלות את ספירות החסד והנצח שזמנו **"בבקר"**, לכן צריך להתרות עליהם בבקר. ול**"התיצב"**, כי עמידה מסמלת התבטלות ששיכת לחסד. וכן רואים שהלשון דומה בשתי המכות. במכת ערב נאמר (שמות ח, טז) **"ויאמר ה' אל משה השכם בבקר והתיצב לפני פרעה הנה יוצא המימה ואמרת אליו כה אמר ה' שלח עמי ויעבדני"**. ובמכת ברד נאמר (שם ט, יג) **"ויאמר ה' אל משה השכם בבקר והתיצב לפני פרעה ואמרת אליו כה אמר ה' אלהי העברים שלח את עמי ויעבדני"**. ובמכת בכורות ה' לא שלח את משה להתרות את פרעה בבקר, כי כתוב קודם לכן (שמות י, כח) **"ויאמר לו פרעה לך מעלי השמר לך אל תסוף ראות פני כי ביום ראתך פני תמות: ויאמר משה בן דברת לא אסוף עוד ראות פניך"**. וכן במכת דם המסמלת את המלכות מזכרת הלשון **"לך אל פרעה בבקר"**.

וְכֵן ג' המכות **פנים שחין חשך** היו פנימי בגוף האדם, כי במכת חשך לא יכלו להיזיז את הגוף. והם בחינת שמאל שהוא מצמצם בפנימיות. מה שאין בן המכות **ערב ברד בכור** היו מפריעות מבחוץ, בבחינת מקיף. [שהרי עקר מכת בכורות היתה הצער של החיים שנשארו] ומקיף שיך לימין, כמובא ב'שער הפונות' להאריז"ל (סוכות ח"ב ע' שכא) ששם **"אל במלוי אלף למ"ד בגימטריא הקוף**, כי כל המקיפים הם בבחינת שם אל המסמל את מדת החסד. וכן המכות **צפרדע דבר ארבה**, היו מפריעים מבחוץ בבחינת מקיף, אבל חדרו יותר פנימה מהערב והברד. הצפרדע נכנסה לאכל ולמטות, וכן הדבר והארבה חדרו יותר פנימה מהערב והברד. כיון שמכות אלו שיכות לקו האמצע שהוא בין המקיף לפנימי.

וְכֵן ג' מכות **פנים שחין חשך** הן השלישיות בחלקה של רבי יהודה **דצ"ך עד"ש באח"ב**, ומרמזות על קו השמאל שנכנס אחרי קו הימין והאמצע. כידוע מכונות הברכות להאריז"ל, כשואמרים **אתה הוי"ה אלהינו**, נכנס קודם קו הימין, אחר כך קו האמצע, ובסוף נכנס קו שמאל כשואמרים אלהינו.

וְכֵן בג' המכות **פנים שחין חשך** נאמר **"ויחזק ה' את לב פרעה"**, או **"ויחזק לב פרעה"**, ולשון חזק מסמלת את מדת הגבורה שנקראת **יד החזקה**. ובמכות **ערב ברד** נאמר **"ויכבד פרעה את לבו"**, **"ויכבד לבו הוא ועבדיו"**. ולשון **כבוד** שיכת לקו הימין, כידוע בכתבי האריז"ל **לשכבוד** בגימטריא **לב** נתיבות חכמה. ובמכות קו האמצע, בצפרדע וברד נאמר **"והכבד"**, **"ויכבד"**, ובארבה נאמר **"ויחזק"**.

וְכֵן בג' מכות **ערב ברד בכור**, מזכרת הפלאת בני ישראל. (שמות ח, יח) **"והפליתי ביום ההוא את ארץ גשן אשר עמי עמד עליה לבלתי היות שם ערב"**. (שם ט, כו) **"רק בארץ גשן אשר שם בני ישראל לא היה ברד"**. (שמות יב, כז) **"אשר פסח על בתי בני ישראל במצרים בנגפו את מצרים ואת בתינו הציל"**. ובמכות פנים ושחין אף שנדאי היתה הפלאה, אין היא מזכרת. ומבאר לדברינו כיון שהזכרת ההפלאה באה מהתפשטות קו הימין, שמזכירה את ההפלאה כדי לפעל על ידי זה יותר. ולכן מזכרת בג' מכות קו הימין הלשון **"למען תדע"** במכת ערב (שמות ח, יח) **"והפליתי וגו' למען תדע פי אני ה' בקרב הארץ"**. ובמכת ברד (שמות ט, יד) **"בעבור תדע פי אין פני בכל הארץ"**. ובמכת בכורות (שמות יא, ז) **"למען תדעו אשר יפלה ה' בין מצרים ובין ישראל"**.

וְכֵן מכות קו הימין ערב ובכורות, נעשו באופן גבה על ידי ה' בעצמו, ובמכת ברד ה' אמר למשה **"נטה את ידך על השמים"**, ומבאר רש"י הגביהו הקב"ה למשה למעלה מן השמים. מאידך מכות קו השמאל נעשו על ידי משה ואהרן בפעלות על הארץ. פנים על ידי אהרן, שחין על ידי משה ואהרן, וחשך על ידי משה. ומכות קו האמצע, נעשו: צפרדע על ידי אהרן, וברד על ידי ה', וארבה על ידי משה.

וְכֵן רואים במכות קו השמאל שהן הפריעו לחרטמים. כמו שכתוב על מפת פנים (שמות ח, יד) **"ויעשו כן החרטמים בלטיהם להוציא את הפנים ולא יכלו"**. ובמכת שחין כתוב (שמות ט, יא) **"ולא יכלו החרטמים לעמד לפני משה מפני השחין"**. ובנדאי גם את מפת חשך לא יכלו לעשות.

מכות קו הימין ערב בְּרָד בְּכֹר כנגד ספירות חכמה חסד נצח.	מכות קו האמצע צַפְרָדַע דְּבַר אַרְבָּה כנגד ספירות דעת תפארת יסוד	מכות קו השמאל כְּנִים שְׁחִין חֲשֵׁךְ כנגד ספירות בינה גבורה והוד.	מכת דם כנגד ספירת המלכות
ה' התרה בפרעה.	ה' התרה בפרעה.	ה' לא התרה בפרעה.	ה' התרה בפרעה.
היו מפריעים מבחוס, בבחינת מקיף. [שהרי עקר מפת בכורות הייתה הצער של החיים שנשארו] ומקיף שיך לימין.	היו מפריעים מבחוס, בבחינת מקיף. אבל חדרו גם פנימה.	היו פנימי בגוף האדם, כי במפת חשך לא יכלו להזיז את הגוף. והם בחינת שמאל שהוא פנימי.	היתה בבחינת פנימי.
בכל הג' מכות מזכרת הפלאת בני ישראל.	במכות צפרדע וארבה לא מזכרת הפלאת בני ישראל.	במכות כנים ושחין לא מזכרת הפלאת בני ישראל.	לא מזכרת הפלאת בני ישראל.
בכל ג' המכות מזכר "למען תדע".	רק במפת צפרדע מזכר "למען תדע".	בכל ג' המכות לא מזכר "למען תדע".	מזכר "בזאת תדע".
בב' מכות ערב ובכורות הלשון "השכם בבקר והתיצב לפני פרעה". כי ספירות החסד והנצח זמנו "בבקר".	בכל הג' מכות מזכרת הלשון "בא אל פרעה".	בכל הג' מכות מזכרת הלשון "כח אמר ה' שלח את עמי ויעבדוני".	מזכרת הלשון "לך אל פרעה בבקר"
מכות ערב ובכורות נעשו על ידי ה', ומכת בְּרָד ה' הגביה את משה על השמים שיטה את ידו.	מפת צפרדע נעשתה על ידי אהרן, ומפת דְּבַר נעשתה על ידי ה'. ומפת אַרְבָּה נעשתה על ידי משה.	ג' המכות נעשו על ידי משה ואהרן.	נעשתה על ידי אהרן.
במכות ער"ב בְּרָד נאמר "ויכבד פרעה את לבו", "ויכבד לבו הוא ועבדיו".	בצפרדע ובדבר נאמר "והכבד", "ויכבד", ובארבה נאמר "ויחזק".	בכל הג' המכות נאמר "ויחזק ה' את לב פרעה", או "ויחזק לב פרעה".	נאמר "ויחזק לב פרעה".
לא מזכרים חרטמים	מפת צפרדע לא הפריעה לחרטמים. ובשאר המכות לא מזכרים חרטמים.	מכות כנים ושחין הפריעו לחרטמים.	מכת דם לא הפריעה לחרטמים.
בכל אחת מהן יש אותיות ר"ב, המרמזות על הר"ב ניצוצות שבררו במצרים בכח הימין דקדושה שמברר את הניצוצות.	האותיות ר"ד שבצפרדע נמצאות בדבר. והאותיות ר"ב שבדבר נמצאות בארבה.	כְּנִים שְׁחִין חֲשֵׁךְ, האותיות הראשונות שלהן הן חֲשֵׁךְ, האותיות הבאות אחריהן הן שְׁחִין, והאותיות האחרונות הן כְּנִים.	"ויהיו דם והיה דם" ר"ת דו"ד.

מאמר 'סוד החצי'

פרק כ"ו.

הפסוקים הקרובים נביא מצני"ה סרקיט אמאמר 'סוד החצי' עם הוספות חדשות נוספו לאחרונה.

הגמל מסמל את החצי העליון.

מובא בספר 'אלפי ישראל' בשם האחרונים שהגמל נקרא **גמל** מלשון **גמול**, שהוא מרמז על הגמול לצדיקים לעתיד לבא. דטבע הגמל שלפי כחו מטעינים אותו. וכן השכר לעתיד לבא לפי מעשיו של אדם הוא מקבל. וכן מובא שם שגמל הוא מלשון **גמילות חסד** ומלשון שלמות כמו "ויגדל הגלד ויגמל". נראה דגמל מסמל את החצי העליון שמשם השכר והגמול לעתיד לבא. לכן הוא מלשון **גמילות חסד** ומלשון שלמות "ויגמל", דחצי זה הוא בבחינת חסד ובו יש את השלמות כדלעיל. וכן **גמל** בגימטריא חסד. וכן תשלום **גמול** מתפרש גם לענש, כי הענש הוא למי שלקח מהחצי העליון, וצריך להשלים מהחצי התחתון לעליון, לכן גם הוא בבחינת גמול שמחזיר לגמל. וכן מובא שם שגמל הוא מלשון הפרשה והבדלה כמו **גמולה דא מבעלה**. ומבאר לדברינו דהגמל מסמל את החצי העליון שמפרש ומבדל לעתיד לבא. וכן נראה דגבה הגמל מרמז על כך שהוא שיך לחצי העליון שהוא בבחינת מקיף וגבה. וכן מובא שם מהמדרש שרגלי הגמל מסמלות את רגלי הנחש לפני שנקצצו. ומבאר לדברינו דרגלי הגמל מסמלות את השפעת הגמל שירדת למטה. והשפעה זו יורדת רק דרך הנחש והחיצונים, לכן רגליו הן בבחינת רגלי נחש. וכן מובא שם מהגמרא (בכורות ת.) שגמל מזדוג אחר כנגד אחר. ונראה דיש כאן רמז שהשפעתו היא דרך בחינת אחר שמשם מקבלים החיצונים. וכן מצינו בגמרא (ב"ב צג.) שהגמל מתפרע בזמן זיוגו, והוא מחזק להכות בזמן זה. וכן מצינו בגמרא (נדה יד.) **רוכבי גמלים כלם רשעים**, ומבאר רש"י **רוכבי גמלים אבריהם מתחממים בבשר הגמל ומוציאים זרע**.

וכן מצינו בזהר (תיקונים יד.) שגמל הוא מלשון הכתוב (ישעי' כח, ט) "**גמולי מחלב עתיקי משדים**", וניקה מרמזת על ההשפעה של אמה עלאה המסמלת את החצי העליון. וכן ניקה מרמזת על ניקת הקלפות מהקדשה דרך בחינת גמל, וכפי שמצינו על ניקת עשו מהקדשה, שנמשלה לאכילת גמל, כמובא במדרש (ב"ר סג, יב) "**ויאמר עשו וגו' הלעיטני נא מן האדם**", אמר רב זעירא פער פיו אותו הרשע כגמל, אמר ליה אנא פתח פומי ואת תהא משתדר ואזיל, כהדא דתנינן אין אובסין את הגמל ולא דורסין אבל מלעיטין.

וכן מצינו במשנה שאפשר להאכיל את הגמל יותר מכדי צרכו, וזה מרמז על אכילת תאנה. (שבת קנה.) **אין אובסין את הגמל**. ובגמרא שם אמר רב יהודה אין עושין לה אבוס בתוך מעיה. נראה דכשם שהגמל אוכל קוצים המסמלים את הסטרא אחרא, כך אכילתו בדרך תאנה מרמזת על ניקת הסטרא אחרא מהקדשה.

מובא בספר 'מאורי אור' שהכתוב (תהלים יב, ד) "יכרת ה' כל שפתי חלקות לשון מדברת גדלות" ר"ת **גמ"ל**. ומבאר לדברינו דמי שפוגם בדבורו הוא פוגם במקיפים, כמובא בלק"ת להאריז"ל (עקב ע' רמו), והמקיפים הם בבחינת גמל, ולכן כתוב "**לשון מדברת גדלות**" דמדת החסד הנרמזת בגמל היא בבחינת **גדול**.

מצינו במדרש ('ילקוט שמואל קמא) שהארבע מאות איש של עשו, היו רוכבי גמלים, וארבע מאות אלו מסמלים את צד הסטרא אחרא בעולם. וכן מובא בספר 'מגיד מישרים' (פרשת וישלח) שגמל מסמל את צד הרע בעולם. וכן גמלים גדלים במדבר, ומצינו בזהר (פקודי רלו: תרומה קנז.) שהמדבר הוא מקום של רוח הטמאה בעולם, שאין מקומם במקום

שוב רק במדבר. וכן דור המדבר היו משרש לאה כדלעיל. וכן מובא ב'שער הפסוקים' להאריז"ל (תולדות סה) שאברהם בגימטריא במדבר, ובזכותו זכו ישראל ללכת במדבר וכו', ומבאר לדברינו שמדבר הוא מקום שליטת החצי העליון של החסדים של אברהם.

וכן מצינו בפתוב (שופטים ח, כא) שהיו תולים לגמלים תכשיט בצורת חצי ירח הנקרא שהרון, ונראה דיש פאן רמז שהגמל שיך לבחינת חצי ירח המסמל את חצי המלכות. דגמל מסמל את חצי המלכות שנסאר למעלה ואינו יורד למטה. והוסיף חכם אחד שליט"א שמקום הגמלים נקרא מדבר סהרה מלשון ירח הנקרא סיהרא, דבמדבר רוכבים על גמלים והולכים לאור הירח.

בארנו במאמר 'התקדשות באכילה' שסימן הטהרה בחיות ובהמות מפריס פרסה, מרמז על הקדשה שיורדת למטה וחודרת בבחינת פרסה עד למטה מטה באפן שאפשר לאכל אותה. וכן בארנו לעיל שהפרסה מסמלת את החלקה לשני חצאים להשפיע למלכות, ולגמל אין סימן זה. מאידך יש לגמל סימן מעלה גרה, וסימן זה נמצא בחלק העליון של הגמל, לרמז שבחצי העליון הגמל שיך לקדשה ויש לו סימן טהרה שם. ורק כשהוא יורד למטה הוא יורד דרך החיצונים לכן אין הוא מפריס פרסה. וכן מובא ברש"י (ויקרא יא, כו) שפרסותיו של הגמל סדוקות למעלה ולא למטה, נראה דזה מרמז על החתוך של הגמל ששיך לחצי העליון.

וכן מצינו בגמרא (שבת עז:) שהזנב של הגמל קצר כיון שדרכו לאכל קוצים והזנב עלול להסתבך בהם. ומבאר לדברינו דזנב הוא ההמשך של חוט השדרה בבחינת יסוד, כדבארנו במאמר 'חשמל דם', ומסמל את השפעת הגמל שיורדת למטה. והגמרא מרמזת שהזנב קצר וההשפעה נשארת למעלה, כיון שהגמל למטה שיך לבחינת קוצים המרמזים על הסטרא אחרא. והקדוש ברוך הוא לא רצה שהזנב יסתבך בקוצים לכן הוא ברא לו זנב קצר. מאידך שור המסמל את היסוד של יוסף שיורד להשפיע למטה, מובא בגמרא שם שזנבו ארך.

מובא ב'פרק שירח' (פרק ה) **גמל מה הוא אומר "ה' ממרום ישאג וממעון קדשו יתן קולו שאג ישאג על נוהו"**. ומבאר לדברינו כיון שחרבן בית המקדש היה מהחצי העליון שבא לגבות חלקו מהחצי התחתון, הגמל שמסמל את החצי העליון מקונן על זה.

מצינו בגמרא (ברכות נו:) **הרואה גמל בחלום, מיתה נקנסה לו מן השמים, והצילוהו ממנה. אומר רבי חמא ברבי חנינא, מאי קראה, "אנכי ארד עמן מצרימה, ואנכי אעלן גם עלה"**. ומבאר לדברינו דמי שרואה גמל בחלום, מרמזים לו שמצד החצי התחתון הוא חיב מיתה, ומצילים אותו מהשפע של החצי העליון שנקמז בגמל, ועליו לעשות תשובה, וזה נרמז בפסוק שה' מבטיח לעקב להוציאו ממצרים גם אם לא יהיו ראויים. וכן מצינו בזהר (פקודי רלו) **זה הגמל הוא סוד שכתוב "אוי לרשע רע פי גמול ידיו יעשה לו"**. ומפני כך מי שרואה בחלומו גמל הראו לו הפנות. ומבאר לדברינו שהגמל מסמל את החטאים שלוקחים מהחצי העליון, ומחביבים מיתה מצד החסרון בחצי התחתון, וזה טעם הגמול והענש שמענישים את הרשעים כדלעיל.

מצינו ב'פרקי דרבי אליעזר' (לא) **הלך אברהם לראות את ישמעאל בנו, ונשבע לשרה שלא ירד מעל הגמל במקום שישמעאל שרוי תמו, והגיע לשם בחצי היום, ומצא שם את אשתו של ישמעאל אומר לה היכן הוא וכו', אמרה לו הוא ואמו הלכו לרעות את הגמלים במדבר**. נראה דשרה השביעה את אברהם שלא ירד מהגמל כשהולך לישמעאל, דאברהם הוא בסוד הגמל שמסמל את מדת החסד, ושרה השביעה אותו שלא ירד מהגמל להשפיע את החסדים שלו למטה כשהולך לישמעאל, דירידה זו תהיה לקלפת ישמעאל ששיכת לימין דקלפה שמורידה את החסדים של החצי העליון למטה לחיצונים, אלא ישאר למעלה על החצי העליון של הגמל שמסמל את צד הקדשה.

וכן רואים מהמדרש שישמעאל הלך לרעות את הגמלים, ומבאר לדברינו דישמעאל שיך בשרשו לבחינת הגמל. וכן מצינו בגמרא (ברכות נו:) שמסמיכה את הרואה ישמעאל בחלום לרואה גמל בחלום. וכן רואים במדרש שאברהם הגיע לישמעאל בחצי היום שזה הזמן שאברהם משפיע את החסדים שלו למטה, וצריך להזהר מיניקת ישמעאל. וכן מצינו שם במדרש שאברהם אמר לאשת ישמעאל לומר לישמעאל את המלים וכן חכם בחצי חכם, ונראה דאברהם רמז לו שהוא שיך לחצי העליון של החסדים שהם בבחינת חכמה, דספירת החכמה היא בבחינת חסד. לכן אינו יכול לרדת מהגמל להתעכב אצלו.

מצינו במדרש (מדרש הביאור) "ויהי לו מקנה צאן ומקנה בקר", וכי לא היו לו [ליצחק] גמלים וחמורים, כמו שנאמר באברהם ויעקב, אלא שלא הכניס לרשותו דבר שיש בו סימן טמאה, מפני שנתקדש על גבי המזבח. ומבאר לדברינו פיון שפעלת יצחק היא חתוך ודחית החצי העליון הנרמז בגמלים ובדברים טמאים, לכן יצחק דחה מרשותו את הדברים הטמאים. וכן מצינו בזהר (פקודי ולו.) שרביקה נפלה מעל הגמל כשפגשה את יצחק בפעם הראשונה, כדי לפרש מהחיצונים הנרמזים בגמל. ונראה להוסיף על פי דברינו דכשם שפעלת יצחק בעולמות היא לדחות את החצי שיוורד דרך החיצונים הנרמזים בגמל, ולהשפיע את החצי שיוורד דרך הקדשה, כך רביקה עשתה פעלה זו בזמן שבאה להנשא ליצחק.

וכן רואים אצל אליעזר עבד אברהם שלא רצה לאכל ממאכלו של בתואל, היות שלא רצה לקחת מהקלפות כדרכו של אברהם, אבל לגמלים הוא הסכים שיאכלו, כמו שכתוב (בראשית כד, לב) "ויפתח הגמלים ויתן תבן ומספוא לגמלים".

הוספות לגליון הושענה רבה

ההבדל בין ציון לירושלים, והקשר בין אותו האיש וליל ניטל לחרבן בית המקדש.

קבר דוד המלך הוא הציון שבציון.

מצינו בגמרא (עירובין נד:) ציון לישנא דסימנא הוא, דכתיב, "ונראה עצם אדם ויבנה אצלו ציון". ורואים שציון פרושו סימן. ולכן השתלשל שכל מקום קבר נקרא ציון, שענינו סימן זהוי למקום. ונראה להוסיף על פי דברינו פיון שהיסוד שבמלכות נקרא קבר, לכן קבר נקרא ציון המסמל את היסוד שבמלכות. וכן סימני נערוות ובגרות, קשורים ליסוד שבמלכות, שאם היא ראויה לביאה ולהולדה זה הסימן על כל מצויאותה, דיסוד הוא סוד ציון וסימן. והוסיף הרמ"ז שליט"א עוד טעם מדוע השתלשל שכל מקום קבר נקרא ציון, פיון שאצל דוד נאמר הפסוק (ש"א כה, כט) "והיתה נפש אדני צרוכה בצרור החיים את ה'", מזכירים בכל קבר את השם של דוד שנקרא ציון. וכן הכתוב "נפש אדני צרוכה בצרור החיים" ס"ת שמיר"ה. וכן מובא בשם הרה"ג ר' יצחק גנזבורג שליט"א שהכתוב (בראשית טו, טו) "ואתה תבוא אל אבתיך בשלום תקבר בשיבה טובה" ר"ת טב"ת. ובארנו שחדש טבת מסמל את היסוד שבמלכות. וכן מובא בספר 'נפלאות מתורתך' (עוד סכה) שהכתוב (קהלת ז, ב) "באשר הוא סוף כל האדם" ר"ת ספ"ה. וסכה מרמזת על היסוד שבמלכות שנקרא סכת דוד.

ועוד טעם נראה לבאר מדוע השתלשל שכל מקום קבר נקרא ציון, דמצינו בזהר (הקדמה יב:) שהנשמות באות לעולם דרך היסוד לרמז שהיסוד הרוחני משפיע את הנשמות לעולם. ובארנו במאמר 'חשמל חטא' שמיתת האדם היא בבחינת לדה, דהעולם הזה הוא בבחינת נקבה שמסמלת את המלכות שמקבלת את הנשמות מהיסוד, וכשם שהולד גדל ברחם אמו כך האדם גדל בעולם, ויציאת הנשמות מהעולם היא בבחינת יציאת הנשמות מהנקבה בזמן לדה. וכשם שלדה נעשית דרך

היסוד שבמלכות שנקרא ציון, לכן השתלשל שכל מקום קבר נקרא ציון. וכן מצינו במשנה (אבות ד, טז) **רבי יעקב אומר, העולם הזה דומה לפרוודור בפני העולם הבא. התקו עצמן בפרוודור, כדי שתפנס לטרקלין.** ורואים שאדם צריך להכין את עצמו בעולם הזה שהוא בבחינת היסוד שבמלכות, שנקרא פרוודור, כדי שיוכל להכנס לטרקלין בזמן מיתה, שהיא בבחינת לדה. וכן מובא בפרע"ח להאריז"ל (נפילת אפים ח"א רצט) שמיתת צדיקים מעלה מיין נוקבין בדרגה גבוהה מאד, ומיחדת קב"ה ושכינתיה. וכן מצינו בגמרא (מ"ק כה:) שבשעת מיתת צדיקים הם בבחינת פלה חדשה לקב"ה. ומבאר לדברינו פיון שמיתה נעשית דרך יסוד הנוקבא בבחינת לידה, יש בזה העלאת מיין נוקבין, דכל שפע הבא מיסוד הנוקבא הוא בחינת מיין נוקבין. וכן מובא בספר 'מחמדי ארץ' שהכתוב (ויקרא י, ג) 'בקרבי אקדש ועל פני כל העם אפבד וידם אהרן', ס"ת מ"ד מ"ן. לרמז שמיתת צדיקים מעוררת מיין דכורין ומיין נוקבין. וכן מובא ב'שער הפסוקים' להאריז"ל (תהילים רג) **שערש דני אותיות עשר יו"ד.** ומבאר לדברינו שבזמן מיתה עולים מהמלכות השכיכת למספר עשר לעטרת היסוד הנרמזת באות יו"ד. ובפרט מי ששוכב על ערש דני הוא נמצא ממש בחבור יסוד הנוק' לעטרת היסוד. וכן מובא בספר הישר לרבנו תם (יב) **העולם הזה דומה למערה במדבר תחת הארץ.** ומובא בספר 'באורי אגדות אפיקי ים' (ב"ב נה.) בשם הגר"א שמערה מסמלת את יסוד הנקבה, **מערה מלשון ערוה.**

וכשם שמיתה היא בחינת לדה, כך לדה היא בחינת מיתה. דבזמן לדה יוצאת החיות מהנה"י של היולדת, והרגלים נעשות כאבן כידוע, וזה סוד המיתה. וכפי שבארנו במאמר 'רשעים בחייהם קרויים מתים' שמיתה ענינה ירידה בדרגה, ולדה ענינה עליה בדרגה. וכיון שלדת נשמה בעולם הזה היא ירידה גדולה ממעלתה למעלה, על כן יש כאן בחינת מיתה. מאידך יציאת הנשמה מהעולם בצדיקים היא בחינת לדה ועליה בדרגה ולא מיתה, וב'רשעים שבמיתתם יורדים לשאול, המיתה היא מיתה אמיתית וירידה בדרגה.

ועוד קשר בין מיתה ללדה רואים ב'מנחת חינוך' (שו) דמובא שם שאדם מקים מצות פריה ורביה בשלמות, רק כשמת ויבניו עדין חיים. ואם מת בלי בנים אף על פי שהיו לו בנים מקודם, לא קים את המצוה בשלמות. ורואים שבזמן מיתה זוכים למצות פריה ורביה שהיא מצות ההולדה.

ה'חתם סופר' שואל (תורת משה' דרוש לז' אדר, דרשות לח' טבת) מדוע צום עשרה בטבת חמור יותר מצום תשעה באב, כפי שרואים שצום תשעה באב אינו דוחה שבת, וצום עשרה בטבת דוחה שבת. [בלוח שלנו עשרה בטבת לא יחול בשבת, אבל אם מקדשים על פי הראיה, יתכן שיחול]. ומבאר ה'חתם סופר' שהתחלת הצרה קשה יותר מגמר הצרה, כי שם השרש של כל הצרות, וכל השאר הם תוצאה ממה שהתחיל שם. ואדרבה גמר הצרות מצין את סוף הצרות ותחלת צמיחת הישיעה שנוולד משיח בתשעה באב. ומוסיף ה'חתם סופר' **בכל דור ודור כשמגיע אותו יום של עשרה בטבת, יושבין בית דין שלמעלה וגוזרין החרבן של כל שנה ושנה.** נראה דלכן מצינים את צרת הנצרות בחדש טבת שאז חל הניטל, לרמז שצרת הניטל היא בבחינת עשרה בטבת, כשם שעשרה בטבת הוא השרש של חרבן בית המקדש, כך צרת הניטל שבה נחרבה ציון היא שרש השרשים של חרבן בית המקדש כדלעיל. ובספר 'לקוטי לוי יצחק' מובא שחדש טבת הוא החדש **העשירי**, בבחינת מלכות, שהיא הספירה העשירית. לכן נקרא **טבת** מלשון **ט' בת.** היינו ט' ספירות שמשפיעות לבת, שהיא המלכות, וכפי שמובא ברש"י (אסתר ב, טז) שחדש טבת הוא **עת צנה שהגוף נהנה מן הגוף.** וכן **טבת** הוא מלשון **הטבת** הגרות. ולכן תקופת טבת, היא התקופה **הרביעית**, דמלכות היא האות הרביעית שבשם הוי"ה. ומבאר לדברינו שחדש זה הוא שרש המלכות, ובפרט יום **העשירי בטבת** שהוא **עשירי שבועשירי**, בבחינת **מלכות שבמלכות.** וזה הסוד של קבר דוד המלך, ששם יונקת קלפת הנצרות, שהוא **הציון שבציון**, בבחינת **מלכות שבמלכות.** כפי שבארנו **שקבר** נקרא **ציון** מלשון **ציון.** וקבר דוד הוא **הציון שבציון.**

מְצִינּוּ במדרש (שמ"ר א, כו) **בת פרעה מגדלת מי שעתיד ליפרע מאביה. ואף מלך המשיח שעתיד ליפרע מאדום ישב עמם במדינה שנאמר "שם ירעה עגל ושם ירביץ".** רואים שמלך המשיח היה עם בני ישראל במצרים. על פי זה נראה לבאר את הכתוב (שמות ה, ט) **"תכבד העבדה על האנשים ויעשו בה ואל ישעו בדברי שקר".** ולכאורה מדוע כותבת התורה ומציגת את האשמות השוא של פרעה, שהאשים את משה ואהרן בדברי שקר. נראה בדברי פרעה היה רמז למשה ואהרן שכלל ישראל שיכים לבחינת שקר, דבשביל לצאת ממצרים היו צריכים להתקשר עם דם פסח ודם מילה להוריד את הערלה מהסוד כדבארנו במאמר 'חשמל מילה'. ופרעה טען על משה ואהרן מה אתם מבקשים לצאת ממצרים אם עדין אתם משקרים בברית, וקשורים עם הערלה שהיא בחינת שקר. ולכן פרעה קרא לגאלה **"ואל ישעו בדברי שקר".** בגימטריא **דוד בן ישי**. או להבדיל, **עשיו**. לרמז שאם הגאלה היא לא אמתית היא מתהפכת **מדוד בן ישי לעשיו**. וכן נראה שיש רמז בכתוב (בראשית לו, כה) **"והנה ארחת ישמעאלים באה מגלעד וגמליהם נשאים נכאת וצרי ולט הולכים להוריד מצרימה".** שהורידו את המשיח שבא משרש לוט.

וכן השתלשל בגשמיות בקבר דוד המלך, שעשו שם מוזיאון לזכר הנספים בשואת אירופא, להזכיר את יסורי הצדיקים. וכן מובא בכתבי הרמ"ע מפאנו (מאה קשיטה' לב) שהצדיקים סובלים את עונות ישראל עבור השכינה בסוד **מוך שהתקינה לנדתה**, ורואים שהיסורים שיכים לסוד שבמלכות. וכן יסורי לדה הם ביסוד שבמלכות, וכפי שאומרים בקינות לתשעה באב **אלי ציון ועריה כמו אשה בציריה**. וכן רואים בנסח הקינה של רבי יהודה הלוי **ציון הלא תשאלי לשלום אסיריך**. וכן מצינו שפצע נקרא **חרוץ** המסמל את היסוד שבמלכות כדלעיל. ככתוב (ויקרא כב, כב) **"עורת או שבור או חרוץ"**. וכן **חרוץ** נרמז בפסוק על נגעים, (ויקרא יג, ח) **"וראה הכהן והנה פשתה המספחת בעור וטמאו הכהן צרעת הוא"**. ונגעים מסמלים את היסורים של מלך המשיח ששרשו מהמקום הזה. כמובא בגמרא (סנהדרין צח:). ולכן **חרוץ** נרמז בדלוג ה' אותיות, דאות ה' מסמלת את המלכות. וכן מובא בספר 'מאור ושמש' (משפטים) **דוד המלך עליו השלום היה מתפלל על כל הענינים שצריכים ישראל עד ביאת משיחנו, על החולים שיתרפאו ועל הבריאים שלא יחלו, ועל פרנסתם שיתברכו ולבטל מהם כל הגזירות קשות**.

הוספות למאמר קץ הגאולה בשנת תשע"ב

ניתן לקבל את המאמר המלא בבקשה לכתובת המייל דלקמן.

בארנו במאמר שלפי חז"ל לא מונים את השבוע של בריאת העולם כשנה שלמה, ולפי זה שנת תשע"ג היא שנת תשע"ב האמתית. וכל הרמזים על שנת תשע"ב תקפים גם לגבי שנת תשע"ג.

מְצִינּוּ במדרש על זמן הגאלה. (מדרש רשב"י עמוד 556) **המלך שיעמד עליהם אוהב כסף וזהב, והוא איש שחור וגבה קומה.**

ועוד נראה להוסיף שלכן עם ישראל נכנס לגלות בידי הערב רב דוקא לאחר השואה, דבר שלא היה לנו בכל הדורות, אף על פי שקלפת הערב רב מלנה את עם ישראל מאז שנהיה לעם, אף פעם הם לא שלטו על כל העם כמו מאחרי השואה ואלכן. דכל זמן שהיו ניצוצות לברר, עם ישראל היו בגלות אצל אמות העולם לברר את הניצוצות, ואמות העולם קבלו את הניקה והחיות מהניצוצות, ומעם ישראל שבא לגור אצלם לצורך הברורים, ומי שהוא היונק הגדול ביותר, היינו שאצלו עושים באותו זמן את עבודת הברורים העקרת, הוא מקבל את השליטה על עם ישראל, כיון שהוא המעביר העקרי באותו זמן את השפע לכל הקלפה. ועכשיו שגמרנו לברר את הניצוצות, וניקת הקלפה היא

רק מהאנשים שחיים ואינם שומרי תורה, יניקה זו עוברת לקלפה דרך הערב רב שמעריבים בישראל, ומעבירים את השפע מעם ישראל לקלפה, וכפי שידועים דברי הזהר שהערב רב מערבים עמק בכל מקום שיש ישראל, וכינון שערך יניקת הקלפה בכל העולם עוברת עכשיו דרכם, הם הקלפה ששולטת על ישראל. [וכן שמעתי שבארגון האו"ם חברות 193 מדינות שיחד עם המלה או"ם עולות כמנין עמלק. פי עמלק כולל את כל האמות פידיע, ולכן הם צרפו עכשו את הפלשתינים, פי קלפת הערב רב עומדת להבטל על ידי משיח צדקנו, והם צריכים מדינה אחרת שתשלים להם את המספר. וכן שמעתי ש137 מדינות באו"ם תמכו במדינה פלשתינית, וזה כמנין צמח או מנחם. לרמז שהענין קשור בתהליך הגאולה. והוסיף הרה"ג ר' שלמה בייסקין שליט"א שהשבויע מנו בארה"ב שר הגנה חדש שידוע בדבריו נגד ישראל, ושמו צ'ק איגל. צ'ק אותיות קץ, ואיגל בגימטריא דם. ומוצא אביו מגרמניה. ושם עיר הולדתו נורת' פלט, שפרושו צפון, וכתוב "מצפון תפתח הרעה". וזה גם אותיות נור ת', האש של הת' אנשים של עשו ועמלק. והוא עבד בחברת פיירסטון שזה שוב אש, ובגימטריא משיח בן דוד].

מובא ברמב"ן (כתבי רמב"ן ח"ב תקיז) **"גם את בדם בריתך שלחתי אסיריך"**, רמז בכאן על עקבות המשיח שיהא הדור שכלו חיב, ותשתפח תורה מישראל ותרגה החצפה והעזות, ולא תשאיר בידם רק מצות מילה, ובזכות מצות מילה יגאלו. נראה לבאר מדוע הקב"ה השאיר בעם ישראל דוקא את מצות מילה שבזכותה יגאלו, אף על פי שעזבו את כל המצוות. דמצות מילה נותנת אפשרות למדת החסד לפעל בעולם. כפי שבארנו במאמר 'סוד החצי' שמצות מילה מגלה את החסדים שיוצאים מהיסוד, ובלעדיה אין אפשרות לחסדים לצאת ולהאיר בעולם דרך צד הקדשה. ולכן אברהם היה חיב למול את עצמו לפני שהוליד בצד הקדשה, כי אחרת אין לו צינור להוליד. וכן הגאולה שבאה מצד מדת החסד של אברהם, חביבת שכל ישראל יקימו מצות מילה, כי אחרת אין לה צינור להוריד את אורות הגאולה לעולם. ולכן מצוה זו נקראת בריתו של אברהם אבינו, כי היא נוגעת בשרש נשמתו. וזה גופא הטעם שבגוי ישמעאל מלים את עצמם, כי הם מרגישים שמצוה זו שייכת לשרש נשמתם שבא מצד הימין. וכן מיל"ה ר"ת הפתוב (זכריה ט, ט) "הנה מלפך יבוא לך צדיק ונושע", וס"ת הפתוב (ישעי' נב, יג) "הנה ישפיל עבדי ירום ונשא וגבה מאד". וכן מרמזת בכתוב (שם ז) "אמר לציון מלך אלהיך" בדלוג ד' אותיות. וכן הפתוב (בראשית יז, יב) "ימול לכם כל זכר", בגימטריא מלך המשיח. [ועוד רואים מהרמב"ן שהיה ברור לו שהמשיח יבא בדור שכלו חיב. וכן מובא בגר"א (תיקונים טו). בדור שכלו זכאי או בדור שכלו חיב, ודאי באפן השני].

הושלמה בס"ד סדרת שעורי וידאו במאמר הגאולה בתשע"ב 26 שיעורים ניתן להוריד בארכיון דלקמן.

הופיע מאמר הגאולה המלא והמעודכן מעומד מחדש בשנת תשע"ג, ניתן לקבל בבקשה למייל.

יצאו לאור לארכיון כולל בלבד שיעורי וידאו המראים את סדור הרש"ש על המסך ומסבירים את הכוונות של כל מעגל השנה. פרטים בטל 026537343

חדש: סדרת שיעורי וידאו חדשה בספר סוד החשמל מהתחלה עם הוספות חדשות. ניתן להוריד בארכיון ולעקוב מידי פעם על הוספת שיעורים חדשים.

הוקם בס"ד ארכיון לעלונים ומאמרים שפורסמו. כולל מאות שיעורי אודיו בספר סוד החשמל ובספר הזהר שעדין לא פורסמו. כמו כן ניתן להוריד אוסף מאמרים בענין הגאולה בתשע"ב ועוד. קישור לארכיון:

<https://docs.google.com/folder/d/0B5g5K6Iej11iT3Z0M2NOVnJZX3c/edit>

נודה מאד לכל מי שישלח הוספות על מאמר זה לזיכוי הרבים

ניתן להזמין את המהדורה החדשה של ספר 'סוד החשמל' [5 כרכים] במחיר 80 ₪ בלבד בטל: 0573109982

או במייל fish@neto.net.il ניתן לקבל את העלון בקובץ וורד לשלוח בבקשה למייל.